

јувајќи во Охрид, во овој бисер на убавината што природата го создала, се надевам дека таа убавина и богатото културно наследство ќе ви дадат доволно инспирација за плодотворна работа. Уште еднаш на научниот собир му пожелувам плодна и успешна работа.

М. Ајосџолски, Скопје.

ПОЗДРАВНИ ГОВОР РЕКТОРА СКОПСКОГ УНИВЕРЗИТЕТА „КИРИЛ И МЕТОДИЈ“

Другарки и другари, драги гости,

Ми причинува особено задоволство што можам да ве поздравам во името на Универзитетот „Кирил и Методиј“ во Скопје и да ви пожелам успешна творечка работа на вашиот прв научен собир.

Сигурно претставува посебно задоволство да се живее денес и постојано и непосредно да се комуницира со она што се вика антика и нејзино наследство, антика, која секогаш мотивирала на нови творечки напори.

Ние што го немаме тоа задоволство да бидеме во таков непосреден допир со антиката, исто така со голем респект се однесуваме кон неа и кон нејзиното наследство, иако само низ сегменти можеме да ги согледаме и следиме резултатите.

Јас, како математичар, не можам да се оттргнам од впечатокот за онаа чудесна историја, нпр. петиот Еуклидов постулат, историја постара од две илјади години, низ коишто биле вршени напори да се докаже дека Еуклид постулирајќи една вистина, како постулат, како аксиома не бил прав, дека таа вистина може да се извлече како последица од другите вистини и аксиоми и по две илјади годишни напори да се докаже дека Еуклид бил прав. Седно овие две илјада годишни напори не биле залудни, зашто тие ја збогатиле многу геометријата, сознанието на тие довеле и до нови откритија, коишто излегуваат далеку надвор од сефрата на геометријата.

Враќајќи се од минатото во сегашноста, јас би сакал овде да го изразам задоволството од резултатите што и сега ги постигнуваат нашите научни работници, ангажирани во проучувањето на антиката и нејзиното наследство. Во таа смисла сакам да се придружам кон задоволството, што го искажа председателот на МАНУ и другите за резултатите, постигнати во презентирањето на ан-

тиката и нејзино наследство преку мошне значајното списание „Жива Антика“, да го изразам задоволството од резултатите што и ден денес се постигнуваат, од напорите што ги чинат сите научни работници во нашата земја, во нашата република, во тоа име сакам да им пожелам многу творечки резултати на работниците што го иследуваат античкото наследство и на првиот научен собир што го носи името „Антиката и нејзино наследство кај нас“. Благодарам!

Б. Триеноски, Скопје.

ПОЗДРАВНИ ГОВОР ДЕКАНА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Поштоване колеге, цењени гости,

Из речи претходних другова јасно се оцртала важност и значај Антике не само за једну ужу област науке и студија, него за културу уопште. Можда би у нашим условима било потребно да као наследници античког културног наслеђа размислимо о месту и значају Античких студија у савременом животу. Вртлог и ритам живота, који је захватио свет и клонулост у извесном смислу, која на неки начин одузима вредност и значај ономе што је Антика дала свету и ономе што је дух тог античког света пренео у савремену културу, захтевају од нас не неко жаљење што ми данас нисмо у стању да у нашој науци, науци мислим света уопште, да у настави, да у васпитању дамо оно место антички студијама које тој науци припада. Сасвим је разумљиво да живот иде својим путем, да револуције траже нове снаге, социјалистичка револуција захтева од нас нове напоре које ћемо ми са пуним залагањем и нашем друштву дати, али чини ми се да у исто време ми морамо оплемењивати тај живот, тај наш рад, те наше напоре, да у овом друштву које стварамо човек буде у средишту све наше пажње и свих наших напора. Идеал античке културе је управо у једном хуманизму о коме се данас говори више него што је икада то било, чији смисао, чији значај осећамо сви, наглашавамо сви, али који се не може остварити само одлукама, само плановима наставним, него општим напорима које ми морамо да улажемо и које морамо да остварујемо не чекањем да нам се декретима омогући присећање и оживљавање оних великих вредности античког света, античке културе и античке науке, него нашим сопственим иницијативама. Можда је и наша кривица што су античке студије запале тј. добиле једно место које је другоразредно, што се појављује тенденција бар у неком крајевима, у неким срединама, да се ан-